

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7To/28/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7121010670
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 08. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Ing. JUDr. Milan Husťák
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2024:7121010670.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu Ing. JUDr. Milana Husťáka a sudcov JUDr. Miroslava Osifa a JUDr. Stanislava Sojku, PhD., na verejnom zasadnutí konanom dňa 1. augusta 2024, v trestnej veci proti obžalovanému A. B. C., pre zločin marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. b), ods. 2 písm. d) Tr. zák., o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Prešov proti rozsudku Mestského súdu Košice sp. zn. K1-6T/17/2021 zo dňa 21.11.2023 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Prešov.

odôvodnenie:

Mestský súd Košice rozsudkom sp. zn. K1-6T/17/2021 zo dňa 21. 11. 2023 podľa § 285 písm. a) Tr. por. oslobodil obžalovaného A. B. C. spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Prešov sp. zn. 2Pv 508/17/7707 zo dňa 11. 2. 2020 za skutok právne kvalifikovaný ako zločin marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. b), ods. 2 písm. d) Tr. zák., ktorý mal spáchať tak, že

dňa 14.06.2017 v presne nezistenom čase v B. na ul. D. E. XX vo svojej advokátskej kancelárii presviedčal F. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. E. XXX, ako aj prítomných svedkov I. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. E. XXX a J. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. K. L. E. XXX, vystupujúcich v trestnom konaní vedenom na M., M. L. B. pod E.: M./X-XXX-XX-XXXX, aby dostali obvineného N. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. E. XXX z basy, ktorý bol v tom čase od 01.05.2017 vo vyšetrovacej väzbe v Ústave na výkon väzby a na výkon trestu odňatia slobody v B. tak, že teraz majú asi 1,5 hod pred výsluchom na policii a že potom treba pred policajtom pri výsluchu povedať tak, že tam nebola žiadna bitka, ale iba ohadzovanie kameňmi a všetkým trom ukázal na notebooku, že ako sa dá prepustiť z väzby N. B. a prípad sa dá takto uzavrieť, že policajtom je to jedno ako, len aby sa prípad uzavrel a keď I. G. namietal, že oni tak nemôžu vypovedať, že takto by krivo svedčili, na to im obžalovaný povedal, že tak nech povedia, že boli opití a že si nič nepamätajú, iba to ohadzovanie kameňmi, kde I. G. znova namietal, že čo si on vlastne myslí, že či „oni spadli z hrušky?“ a obžalovaný reagoval slovami „ta ste ma dostali“, ale aj naďalej ich presviedčal, že ak budú tak vraviť, ako im povedal on, že ani oni nebudú poškodení a následne potom všetci traja odišli preč,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie prokurátor. V písomných dôvodoch podaného odvolania uviedol, že prvostupňový súd nesprávne vyhodnotil dôkazy vykonané na hlavnom pojednávaní. Prvostupňový súd nesprávne vyhodnotil vierohodnosť svedkov: F. G., J. J. a I. G., kde ako najvýznamnejšiu „vadu“, ich výpovedí konštatuje tvrdenia o oznámení skutočností odohrávajúcich sa v advokátskej kancelárii. Vyšetrovateľ sa o predmetnom konaní obžalovaného mal dozvedieť až niekoľko týždňov neskôr, čo vyplýva z výpovede svedka O. A.. Je pravdou, že existuje rozpor týkajúcej sa uvádzanej skutočnosti, avšak súd sa nezaoberal vierohodnosťou výpovede svedka O. A.. Záznam vyšetrovateľa spísaný dňa 14. 7. 2017 preukazuje, že A. G. uviedol skutočnosti ohľadne konania obžalovaného, avšak z jeho

obsahu nie je zrejmé, kedy uvedená osoba predmetné skutočnosti uviedla a predmetný záznam nie je podpísaný oznamovateľom. Svedok F. G. vo svojich výpovediach nepotvrdil, aby to bol on, kto oznámil konanie obžalovaného, aj keď to uviedol svedok O. A.. Je teda sporné, ktoré tvrdenie o oznámení skutku obžalovaného je pravdivé a vierohodné. Na uvedený rozpor súd poukázal, avšak jednoznačne sa k nemu nevyjadril. Nevierohodnosť svedkov preukazujúcich vinu obžalovaného súd prvého stupňa oprel aj o množstvo nezrovnalostí a to výzoru obžalovaného, veľkosti kancelárie vrátane chodieb. Pri podrobnom preštudovaní výpovedí usvedčujúcich svedkov je možné konštatovať zhodu o umiestnení advokátskej kancelárie v centre mesta B.. Svedkovia zhodne uviedli, že pred príchodom do kancelárie obžalovaného prešli určitým tunelom a následne vyšli na prvé poschodie, kde sa mali nachádzať dvere do kancelárie. Aj vo vzťahu k interiéru miestnosti svedkovia uviedli, že za dverami bola len jedna miestnosť, ktorú následne popísali s väčšími, či menšími odchýlkami. Svedkovia sa rovnako vyjadrili k farbe stien, ktoré mali byť biele, avšak prvotne sa k farbe stien nevedeli vyjadriť. Uvedené nepodstatné rozdiely vo výpovediach mohli byť spôsobené viac ako šesťročným časovým odstupom od skutku. Ďalšou okolnosťou, ktorú súd prvého stupňa náležite nevysvetlil v odôvodnení rozsudku je skutočnosť, prečo by si usvedčujúci svedkovia mali celý skutok vymyslieť – vykonštruovať. Podľa názoru obžaloby v prípade vykonštruovania skutku svedkami by uvádzanie ďalších osôb, s ktorými mali byť prítomní pri jeho páchaní bolo celkom zjavne nelogické. Rovnako je treba poukázať na zhodnosť výpovedí usvedčujúcich svedkov, detailnosť ich výpovede, časovú a vecnú zhodnosť. Vo vzťahu k vierohodnosti svedkov obhajoby je potrebné uviesť, že títo nemuseli uvádzať nijaké podrobnosti, resp. ďalšie okolnosti, nakoľko im stačilo uviesť, že nikdy sa predmetné stretnutie neuskutočnilo a nemajú o tom vedomosť. Samotná konštrukcia výpovedí svedkov, ich zhodnosť vo výpovediach, ako aj neexistencia motívu si konanie obžalovaného vymyslieť vedie k záveru, že práve tieto výpovede je potrebné vyhodnocovať ako vierohodné. Rovnako je potrebné poukázať na intelektové schopnosti svedkov, ktorí s poukazom na všetky okolnosti nemali schopnosti na fabuláciu tak komplikovaného skutku, pričom v priebehu celého prípravného konania, ako aj konania pred súdom s pomerne malými odchýlkami konzistentne o skutku vypovedali. Skutočnosti, ktoré uviedli vo svojich výpovediach o konaní obžalovaného v advokátskej kancelárii a detailoch o nich s využitím rovnakých slovných spojení svedčia o autentickejšť ich výpovedí. Naopak svedkovia vyvíňujúci obžalovaného mali motív vypovedať inak, ako sa okolnosti odohrali a to najmä s poukazom na skutočnosť, že obžalovanému sú vďační za právnu pomoc pri prepustení N. B. z väzby. Nemajú záujem, aby obžalovaný znášal následky za činnosť, ktorou sa snažil o prepustenie z výkonu väzby ich rodinného príslušníka. Navyše ak obhajca dosiahol finančné odškodnenie pre N. B. za jeho nezákonnú väzbu vo výške 500,- Eur na základe rozhodnutia Ústavného súdu SR (III. ÚS 650/2017). Prvostupňový súd tak nesprávne vyhodnotil zabezpečené dôkazy na základe ktorých dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti navrhuje, aby Krajský súd v Košiciach po preskúmaní veci zrušil napadnutý rozsudok Mestského súdu Košice, sp. zn. 6T/17/2021 z 21.11.2023 a vec vrátil prvostupňovému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Z vyjadrenia obžalovaného k podanému odvolaniu prokurátora vyplýva, že rozsudok prvostupňového súdu považuje za zákonný a spravodlivý. Predmetná obžaloba a jej skutková veta obsahuje menej informácií, ako uznesenie o vznesení obvinenia. Uznesenie o vznesení obvinenia ohraničuje dobu spáchania skutku v čase okolo 12:30 hod., a následne v obžalobe už po vykonanom dokazovaní prokurátor dobu spáchania skutku stanovil slovným spojením v presne nezistenom čase, čo je zjavne nepravdivý a klamlivý údaj. Z predmetných výpovedí F. G., I. G., J. J. vyplynulo, že ku stretnutiu v advokátskej kancelárii malo dôjsť v čase okolo 10 až 11 hod. Uvedené vyplývalo zo zápisníc o konfrontácii. Z vyšetrovacieho spisu je zrejmé, že pred vznesením obvinenia nedošlo k vypočutiu, čo je netradičné. K stretnutiu v advokátskej kancelárii s množstvom osôb dňa 14. 6. 2017 nemohlo dôjsť. S osobami I. G., J. J. prišiel do kontaktu po prvýkrát dňa 14. 6. 2017 na ich výsluchoch na M. B. L. B., ktoré viedol vyšetrovateľ A.. Dôkazom toho je upovedomenie o úkonoch zo dňa 1. 6. 2017. Potvrdzujú to zápisnice o výsluchu všetkých vypočutých osôb zo dňa 14. 6. 2017. Svedkovia I. G. a J. J. neuviedli, aby došlo k ich stretnutiu. K., I. G. a J. J. vylúčili vzájomné stretnutie na výsluchu vyšetrovateľa A.. V kontexte je potrebné upriamiť pozornosť na skutočnosť, že výsluchy spomenutých osôb mali začať dňa 14. 6. 2017 o 13-stej hodine, preto logicky sa na uvádzané úkony dostavil pred 13-stou hodinou. Neskôr bol vyšetrovateľom A. oboznámený, že jedna osoba sa nedostaví pričom nešpecifikoval, o ktorú osobu sa malo jednať. U vyšetrovateľa A. absolvoval v čase od 13.10 hod. do 13.20 hod. nazretie do iného vyšetrovacieho spisu ako splnomocnenec poškodeného. Následne spoločne počkali na príchod daných osôb, čo potvrdil sám vyšetrovateľ A.. Navrhuje, aby odvolací súd postupom podľa § 319 Tr. por. zamietol odvolanie prokurátora.

Z následného vyjadrenia obžalovaného k podanému odvolaniu odôvodneného prostredníctvom obhajkyne vyplynulo, že rozsudok mestského súdu je správny a zákonný pričom prvostupňový jasne uviedol, z akých dôkazov pri rozhodnutí vychádzal a akým spôsobom vyhodnotil dôkazy. Prokurátor v dôvodoch odvolania neuviedol na základe akých, Trestným poriadkom ustanovených dôvodov navrhuje rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť. Uvádzané odvolacie argumenty nie je možné subsumovať pod žiadnu z hypotéz uvedených v ustanovení § 320 ani § 321 Tr. por. Podľa názoru prokuratúry prvostupňový súd mal uveriť svedkom, F. G., J. J. a I. G., ktorých svedecké výpovede boli jedinými usvedčujúcimi dôkazmi stojacimi oproti početným priamym aj nepriamym dôkazom vyvracajúcim existenciu skutku. Podľa názoru prokurátora predmetné svedecké výpovede mali byť vyhodnotené ako vierohodné z dôvodu, že títo zhodne uviedli, kde sa nachádza advokátska kancelária obžalovaného vrátane ako sa do kancelárie vchádza. Ďalšiu skutočnosť, ktorá má mať vplyv na preukázanie viny obžalovaného je, že intelektové schopnosti svedkov sú na spomínanej úrovni a teda, že nemajú schopnosti na fabuláciu predmetného skutku, ktorý pomerne s malými odchýlkami opísali. Sídlo advokátskej kancelárie je verejne prístupné a vchod do kancelárie je možný cez vchod do budovy, kde má sídlo. Tieto okolnosti teda môže opísať akákoľvek osoba, ktorá nikdy advokátsku kanceláriu obžalovaného nenavštívila. Aj pri opisovaní týchto reálií svedkovia vypovedali nepravdu o skutočnosti, čo sa nachádzalo vo vstupnom priestore budovy, v ktorej sa nachádza kancelária obžalovaného. Svedkovia uviedli, že vo vstupnej časti budovy sa mali nachádzať motorky. Ako však vyplynulo z potvrdenia vlastníka budovy dňa 14. júna 2017, kedy malo dôjsť ku skutku sa v priestoroch tejto budovy žiadne motocykle ani iné podobné predmety nenachádzali. Je teda potrebné zopakovať, že označení traja svedkovia vypovedali pravdivo, len o tých skutočnostiach vzťahujúcich sa k sídlu kancelárie obžalovaného, ktorých by mohla vypovedať akákoľvek iná osoba bez toho, aby túto kanceláriu navštívila. Za osobitne potrebné je zdôrazniť, že uvedení svedkovia nedokázali ani len zrozumiteľne opísať čo konkrétne im mal obžalovaný ukázať na počítači keď tvrdili, že im mal ukázať ako sa „vyberá páchatel z basy“. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na to, že dvaja zo svedkov, a to J. J. a F. G. sú osobami, ktoré nevedia čítať. Z výpovedí týchto svedkov nebolo možné zistiť, a to ani na položené otázky, čo konkrétne im mal obžalovaný na počítači ukázať, aby z toho bolo zrejmé „ako sa vyberá páchatel z basy“. Je však celkom nesporné, že nemohlo ísť o písaný text vzhľadom na negramotnosť týchto svedkov. Vzhľadom na vyššie uvedené navrhuje, aby odvolací súd postupom podľa § 319 Tr. por. odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietol.

Na podklade takto podaného odvolania odvolací súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

V konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku postupoval mestský súd v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy, majúce význam pre rozhodnutie o vine a treste, tieto dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel tak ku správnejmu a zákonnému záveru o oslobodení obžalovaného spod skutku obžaloby v zmysle § 285 písm. a) Tr. por.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. mestský súd jasne a zreteľne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, pričom sa dôsledne zaoberal aj obhajobou obžalovaného.

Po dôslednom preskúmaní predloženého spisového materiálu sa krajský súd stotožnil s názorom mestského súdu, že žalované konanie obžalovaného sa zákonne vykonanými dôkazmi, či už v prípravnom konaní alebo na hlavnom pojednávaní nepreukázalo a nebol produkovaný žiaden relevantný, či už priamy alebo nepriamy dôkaz, ktorý by takéto konanie obžalovaného potvrdzoval.

Mestský súd tento svoj záver v napadnutom rozsudku podrobným a vyčerpávajúcim spôsobom s poukazom na vykonané dokazovanie a na jednotlivé pojmové znaky žalovaného trestného činu podľa § 344 ods. 1 písm. b), ods. 2 písm. d) Tr. zák. odôvodnil. S týmto odôvodnením sa krajský súd v celom rozsahu stotožňuje a v podrobnostiach na závery a úvahy mestského súdu poukazuje. V rámci odôvodnenia napadnutého rozsudku sa už mestský súd podrobne vysporiadal aj s argumentáciou

prokurátora uvedenou v písomných dôvodoch podaného odvolania, a to vrátane vyhodnotenia jednotlivých výpovedí, ktoré si vzájomne odporovali.

V rámci hodnotenia vykonaných dôkazov zároveň mestský súd v tejto súvislosti správne uviedol, že pri takto objektivizovanom skutkovom stave založenom na nekonzistentných výpovedí svedkov nebol produkovaný dôkaz, ktorý by umožňoval prijať jednoznačný záver, že obžalovaný A. B. C. svojím konaním naplnil pojmové znaky žalovaného trestného činu – zločinu marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. b), ods. 2 písm. d) Tr. zák.

Uvedený záver nemôžu zmeniť ani výpovede svedkov, ktorých schopnosť opísať priebeh skutkového deja nezodpovedá elementárnym schopnostiam orientovať sa v časovej línii, navyše ak schopnosť reprodukcie prežitého deja nekorešponduje so zabezpečenými dôkazmi majúcich odraz v reálnom čase.

Ďalšou mäťoucou skutočnosťou je ohraničenie skutkového deja prokurátorom, ktorý v podanej obžalobe čas spáchania skutku ohraničil „dňa 14. 6. 2017 v presne nezistenom čase v B. na ul. D. E. XX“, pričom z uznesenia vydaného dňa 12. 12. 2017, ktorým vyšetrovateľ podľa § 206 ods. 1 Tr. por. vzniesol obvinenie A. B. C. pre skutok uvedený v predmetnom uznesení je evidentné, že vyšetrovateľ stanovil spáchanie skutku v čase okolo 12:30 hod. Následne z podanej obžaloby je nepochybné, že skutková veta spáchanie skutku ohraničuje „dňa 14.6.2017 v presne nezistenom čase“, čo zakladá pochybnosti vzhľadom na zistený skutkový stav, keďže obžalovaný v čase od 10:05 hod. do 11:15 hod. bol prítomný u vyšetrovateľa na úkonoch trestného konania v inej trestnej veci s tým, že o 13:00 hod. sa mal nachádzať opäť u vyšetrovateľa na procesných úkonoch. Samotné rozširovanie časovej línie týkajúcej sa času spáchania skutku z času okolo 12:30 hod. na v presne nezistenom čase v kontexte s výsledkami vykonaného dokazovania majúcich reálny odraz v procesných úkonoch, navyše ak v stanovený čas (v čase 12:30 hod.) sa mal obžalovaný nachádzať na úkonoch u vyšetrovateľa, vytvára objektívne pochybnosti o možnosti spáchania skutku.

Krajský súd uvádza, že pri zisťovaní okolností, ktoré majú význam pre záver o konaní páchatel'a, nemožno vopred prikladať osobitný význam žiadnemu dôkaznému prostriedku, ale je potrebné tento záver vyvodzovať zo všetkých konkrétnych okolností, za ktorých bol trestný čin spáchaný a zo všetkých dôkazov významných z tohto hľadiska.

Rozhodnutie o vine môže byť založené len na jednoznačných a ničím nespochybniteľných dôkazoch, ktoré zároveň vylučujú akýkoľvek iný záver. Takéto dôkazy, ako to správne vyhodnotil mestský súd v predmetnom konaní produkované ani podľa názoru krajského súdu neboli.

Krajský súd vzhľadom na vyššie uvedené dôvody nemal žiadne pochybnosti o správnosti a zákonnosti rozhodnutia mestského súdu, a preto odvolanie prokurátora podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.